

ת"פ 57504/10 - מדינת ישראל נגד אדיב מזהר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 13-10-57504 מדינת ישראל נ' מזהר(עוצר)

בפני כב' השופט ראובן שמייע
מבקשים מדינת ישראל
נגד אדיב מזהר (עוצר)
משיבים

ההחלטה

בפני בקשה לתיקון כתוב אישום. כתוב האישום שהוגש כנגד הנאשם (להלן גם: "המשיב") מייחס לו עבירה שוד - עבירה לפי סעיף 402 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). על פי עובדות כתוב האישום, (להלן: "כתב האישום הראשון"), ביום 25.8.13, סמוך לשעה 14:00 שבה המטלוננט, ילידת 1932 לbijha Barach *****
בירושלים כשלל כתפה תיק אדום קטן ובתוכו תעודהות אישיות, כרטיס אשראי, פנקס צ'קים ושלוש מאות ש"ח במזומנים וכן תיק נוספת. בהגעה לביתה, פתחה המטלוננט את דלת הבית באמצעות מפתח, נטרלה את מערכת האזעקה והחלה להיכנס לביתה. בשלב זה, נצמד המשיב אל המטלוננט מאחור ודחפה בחזקה. כתוצאה מהדחיפה נפלת המטלוננט על רצפת פרוזדור דירתה והחלה לצעוק. המשיב נטל את תיקה של המטלוננט ונמלט מהמקום כשהתיק באמתחו.

לטענת המבקשת, לאחר הגשת כתב האישום התקבלו במשרדייה מספר תיקים נוספים כנגד המשיב, מהם עולה תמונה לפיה עובדות אישומים אלו והעובדות מושא כתב האישום הראשון קשורים זה לזה כך שיש לראות בהן פרשיה אחת. על כן, בבקשת המआשימה לצרף לכתב האישום ארבעה אישומים נוספים כפי שיפורט להלן.

האישום השני אותו מבקש לצרף המआשימה מייחס למשב עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.10.13, ביקש מטלון, ליד 1931, לבצע משיכת של 1500 ל"נ, מחשבונו בסניף בנק הפועלים בירושלים. רגעים ספורים לאחר שביצע המטלון את המשיכה, ניגש אליו המשיב והציג לו מצג שווה לפיו הוא עובד בבנק לאומי ועל כן ביקש ממנו להטלנות אליו לסניף בנק לאומי הסמור בטענה כזבת כי ממתיינים לו בבנק 200

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או. verdicts.co.il

ש"ח נוספים. משהגיעו המשיב והמתلونן לסניף הבנק, ביקש המשיב מהמתلونן את הכספי והורה לו להמתין מספר דקות. המתلونן העביר למשיב את הכספי, אך המשיב נטל את הכספי ויצא מסניף הבנק.

האישום השלישי, מייחס למשיב עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, הונאה בכרטיס חיוב וניסיון להונאה בכרטיס חיוב. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 4.10.13, פנה המשיב למתلونנת שלישיית, ילידת 1926, אשר המתוננה בתור בחנות סופרמרקット ושאל אותה אם היא לköחה של בנק יהב. משהבשה המתлонנת בחויב, ביקש ממנה המשיב להציג בפניו את כרטיס האשראי שבבעלותה. משעשתה כן, נטל המשיב את כרטיס האשראי יחד עם הקוד הסודי ונמלט מהמקום. על פי כתוב האישום, זמן קצר לאחר מכן, ביצע המשיב 12 ניסיונות משיכה תוך שימוש בכרטיס ובארבע מהן הצלlich למשוך סכום של 5,700 ₪.

האישום הרביעי מייחס למשיב עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות וUBEIRA של הונאה בכרטיס חיוב. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 6.10.13, ביצעה מתلونנת רביעית, ילידת 1931, משיכה של 1,000 ₪ מחשבונה בבנק בירושלים. מספר רגעים לאחר מכן הגיע המשיב ושאל את המתлонנת האם מספירה הסידורי בבנק היה 15. משהבשה המתлонנת בחויב, מסר לה המשיב בכזב כי מגיעים לה 350 ₪ נוספים מן הבנק ולצורך זה עליה להעביר לו את הכספי שהוציאה, את כרטיס האשראי שלה ואת הקוד באמצעות מושכים כסף מן הכספיות. המתлонנת האמינה למשיב מסרה לידי את הפרטים. המשיב עשה עצמו צועד לעבר הבנק אחר לארח מספר שניות נעלם מענייה של המתлонנת. על פי עובדות כתוב האישום, זמן קצר לאחר מכן משך המשיב מחשבונה של המתлонנת בשלוש פעולות נפרדות סכום של 3,900 ₪.

כתב האישום החמישי מייחס למשיב עבירות של התנגדות לאלימות, החזקת שטר כסף מזויף וחיזוף בנסיבות חמירות. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 22.10.13 הודיע שוטר למשיב כי הוא מעוכב לחקירה על רקע האירועים המפורטים לעיל. המשיב התעלם מהשטור, וניסה להתנגד לאלימות. השטור עצר את המשיב יחד עם שוטר נוסף. בחיפוש על בגדי של המשיב נמצאו שטרות כסף מזויפים וכן תעודה זהות מזויפת.

טענת המבקרת מדובר בנסיבות קשורים זה לזה, כך שיש לראות בהם פרשייה אחת, כאמור בסעיף 86 **חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב)**, התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק"). המשיב מתנגד לתיקון כתוב האישום. לטענותו, המעשים המתוארים באישומים הנוספים אינם מהווים סדרת מעשים קשורים זה זה עד שהם מהווים פרשה אחת וכי העבודות המתוארכות בהם אין דומות לעבודות המתוארכות בכתב האישום הראשון. עוד טוען ב"כ המשיב כי מדובר בעבירותות שונות והוראות חיקוק אחרות אשר הסמכות בהן נתונה לבית משפט השלום, כי מדובר באירועים שונים אשר התרחשו במועדים שונים ואשר להם עדדים חדשים אשר אינם קשורים לכתב האישום המקורי.

מנגד, טוענת המבקרת בתגובה לטענות המשיב, כי המבחן הרלוונטי לעניינו הוא מבחן "דמיון העבודות", המופיע בסעיף 86 לחוק. לטענותה, מבחן זה מתקיים ועל כן אין נפקא מינה לשוני בסמכות, בעדים ובזמן המופיעים באישומים החדשים. לטענת המבקרת, עניינו של האישום הראשון במקור אחר אישת בת 81 ונטילת חփוי ערך ממנה תוך ניצול הייתה קשייה חסרת ישע. בדומה לכך, טוענת המבקרת, אישומים 4-2, עניינם בניצול תמיימות של קשיים חסרי ישע בגילאים 82, 87 ו-82 ונטילת חփומים יקרי ערך מהם, כגון כסף מזומן וכרטיסי אשראי. אשר לאישום החמישי, טוענת המבקרת כי עניינו עבירות שנעברו או נתגלו במהלך מעצר הנאשם אשר מהוות המשך ישיר לעבירות אשר בגינם הוכרז כחשוד.

סעיף 86 לחוק קובע כאמור:

"モתר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצרוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישם בבית משפט מחוזי גם אישם בעבירה שאינה פשוטה".

לשונו של סעיף 86 לחוק, רישא, מורה, כי צירופם של כמה אישומים בכתב-אישם מותר בכל אחד משלושה סוגים מקדים: הראשון הוא כאשר האישומים מבוססים על "אותן עובדות"; השני הוא כאשר מדובר ב"עובדות דומות"; והשלישי הוא כשממדובר ב"סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת". קדמי, בספרו, מסביר כי אישומים המבוססים על "אותן עובדות" הם אישומים העוסקים "בגזרות שונות של פרשה אחת"; בעוד שהמאפיין אישומים המבוססים על "עובדות דומות" הוא "דמיון מבחינת העבודות, להבדיל מדמיון מבחינת טיב המעשה ואופיו"; הסוג השלישי עניינו ב"סדרת מעשים נפרדים - מבחינת הזמן והמקום - אשר קיים ביניהם חוט מקשר, ההופך אותם לפרשה אחת" (ראה: *יקדמי על סדר הדין בפלילים* (חלק שני - כרך א) [2009], עמ' 93) (להלן: *"קדמי"*). לטענת המשיבה, עסוקין במקדים המשתייכים לסוג השני ולסוג השלישי. אין ספק, כי בין שלושת האישומים (4-2) הנוספים אותם מבקשת המאשימה ליחס לנאים, קיים חוט מקשר ההופך אותם כתענת המאשימה לפרשה כוללת אחת. בשלושת אישומים אלה מיוחסת למשיב שיטת פועלה זהה - איתור קורבן בקרבה לסניף בנק, פניה לקורבן התמים תוך התחזות לעובד בנק, קבלת במרמה של כסף מזומן אשר נמסר זה עתה מהבנק או של כרטיס האשראי והקוד הסודי מהקורבן והעלמות מקום האירוע. לעומת זאת, במקורה הראשון עסוקין בדרך פועלה שונה - הגעה לפתח ביתו של הקורבן, תקיפה פיסית של הקורבן, נתילת תק ומנוסה מהמקום. על כן אין מדובר במעשים מהווים "פרשה אחת".

לטענת המאשימה, ניתן לצרף את האישום גם משום שהוא שמדובר ב"עובדות דומות". בעניין זה יש לציין כי אמנם, התנאי בדבר "עובדות דומות" אין ממשעו כי בין עובודותיהם של האישומים אין כל הבדל וכל צורך להתקיים הוא "מכנה משותף עובדתי", ואולם, לאחר שבוחנת את עובודות האישומים המיוחסים למשיב, הגעתו למסקנה כי גם חלופה זו אינה מתקיימת בענייננו. האישום הראשון נבדל מהאישומים האחרים באופןם של המעשים, במועד המעשים, בנסיבות של העדים ובחומרת העבירות. למעשה, נקודת ההשכה היחידה בין המקדים הינה גילם המבוגר של הקורבנות, אולם אין במכנה משותף זה בלבד כדי להצדיק את צירוף האישומים בשלב זה.

באשר לאישם החמישי, עניינו כאמור בעבירות שבוצעו או נתגלו במהלך משפטי המשיב לאחר הכרזתו כחשוד בביצוע העבירות לעיל. על פי עובdot האישום החמישי, במהלך מעצרו של הנאשם נמצא על גופו שטרות ומטכבים מזויפים בהם תעודה זהות. משכך, בנסיבות העניין, מצורפו לאישם החמישי גם עבירות זיופ, נחה דעתך כי אישום זה, ראוי שידון יחד עם האישומים 4-2 לעיל, אשר עניינם עבירות התחזות, מרמה והונאה ב录制יסטי חוב, ככל שאלה יצורפו ובפני הערקה המתאימה. בשולי הדברים יאמר כי גם טעמי ייעילות משפטית ונוחות, תומכים במסקנה כי יש להעדיף דין נפרד באישומים הנוספים בפני הערקה המתאימה.

לסיכום האמור לעיל, הבקשה לתקן כתוב האישום נדחתה.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה